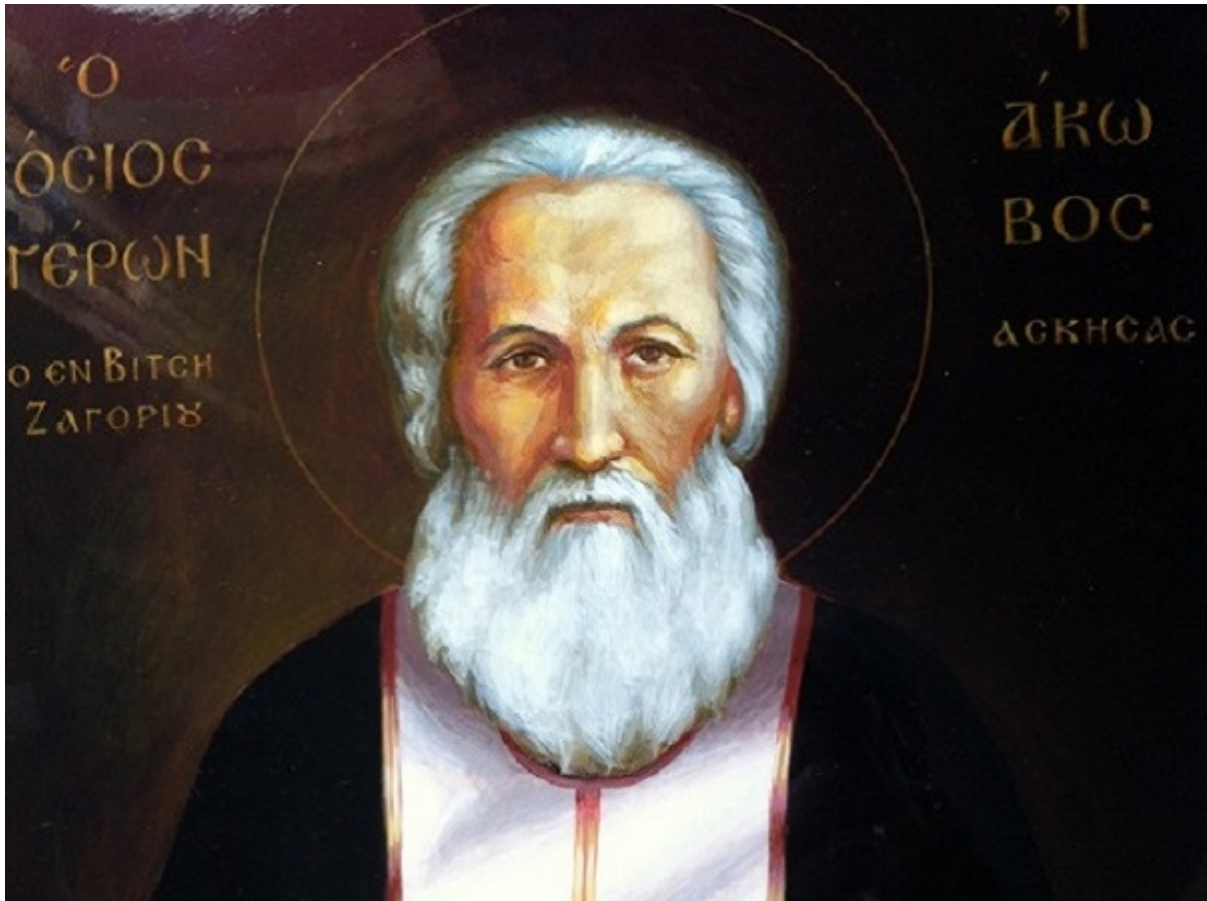

Κήρυκας της σταυρωμένης αγάπης Γέροντας Ιάκωβος Βαλαδήμος, ο Άγιος της Βίτσας Ζαγορίου (Δρ Χαραλάμπης Μ. Μπούσιας, Μέγας Υμνογράφος της των Αλεξανδρέων Εκκλησίας)

[/ Πεμπτουσία](#)

Το κήρυγμά του στα χωριά της Ηπείρου ο πατήρ Ιάκωβος το επικέντρωνε σε απλά, αλλά ουσιώδη θέματα. Σε έναν ακατήχητο λαό αυτά ήταν αρεστά και επέφεραν την καλή αλλοίωση.

-Τα μωρά, έλεγε, τα ταΐζουμε με γάλα. Όταν μεγαλώσουν και δυναμώσουν τότε τους δίνουμε στερεά τροφή. Μας το τονίζει αυτό και ο Απόστολος Παύλος γράφοντας ότι, νήπιος είναι αυτός που μετέχει γάλακτος, «τελείων δε εστιν η στερεά τροφή» (Εβρ. ε' 14), ενώ οι μεγαλύτεροι τρέφονται με στερεά τροφή.

Δίδασκε τους πιστούς ακροατές των λόγων του, πως να κάνουν σωστά τον σταυρό τους, ως Ορθόδοξοι Χριστιανοί, με τα τρία δάκτυλα εις τύπον της Αγίας Τριάδος και το δεξί χέρι από το μέτωπο να κατεβαίνει στην μέση και πάλι να ανεβαίνει στον δεξιό ώμο και να καταλήγει στον αριστερό σχηματίζοντας ένα νοητό σταυρό, αυτόν που μας φυλάττει από τις κακοτοπιές του εχθρού.

-Να κάνετε σωστά, έλεγε, το σταυρό σας και όχι βιαστικά και χωρίς επίγνωση, γιατί τότε παίζετε και δεν ελκύετε τη χάρη του Σωτήρος μας Ιησού. Ο Σταυρός είναι το όπλο μας κατά του διαβόλου και εάν το όπλο είναι κακοφτιαγμένο τότε δεν πετυχαίνει το στόχο του, αστοχεί! Επίσης μόνο το όπλο δεν χτυπάει τον εχθρό. Χρειάζεται και σφαίρες. Και οι πνευματικές μας σφαίρες είναι οι προσευχές, η

επίκληση του ονόματος του σταυρωθέντος Χριστού. Όποιος κάνει τον σταυρό του τον Χριστό έχει στο πλευρό του, τους έλεγε, με ένα μειδίαμα που αντανakλούσε την χαρά της ψυχής του για την ομολογία του ονόματος του γλυκυτάτου μας Ιησού.